

14de Mai 1823 §§ 2 og 3. Vi indrømme gjerne, at det maa være Rigsdagen lidet ønskelig at undersøge den Slags Forhold, men til Bedømmelse af saa extraordinære Krav kan der ogsaa kræves tilsvarende Oplysninger. Den vestindiske Regjering synes imidlertid væsentlig kun at have havt travlt med i dette Tilfælde at stille sine Krav.

Vi forstaa ikke, at man ligeoverfor Planterne i Vestindien ret vel vil kunne fravige den Regel, man vilde følge herillands, og denne Regel bestaar ikke deri, at en Borger gennem Kommunen faar Laan af Statskassen, naar han ikke kan klare sin pekuniære Stilling. Loven af 14de Mai 1823 bestemmer, at „naar Nogen vil forsyne en Planter paa St. Croix med de til hans Plantages Drift hørende Fornødenheder, eller fortrække ham med Penge til flige Fornødenheders Anskaffelse, kan han, for den Fordring, han derved erhverver paa Planteren, betinge sig Ret til i det næste Mars Høst, hvis Forstrækningen gives efter 1ste Juni, eller i det løbende Mars Høst, hvis den gives i Marts første 5 Maanedes, at nyde fortrinsvis Betaling fremfor alle andre paa Plantagen høftende Fordringer, være sig fgl. Skatter eller andre offentlige Afgifter eller Pante-gjæld.“ Bevist for en saadan Gjæld bør attesteres af den vestindiske Regjering, og denne Regjering bør i Forbindelse med tvende af de mest ansete og velhavende Plantere undersøge og bestemme, hvor stor Gjæld der til enhver Planter's Fornødenheder paa denne Maade maa optages. Regjeringen skal føre nøjagtig Bog over, hvad der maa optages og hvad der er optaget. Saadanne Fordringer kunne indrives uden Lovmaal og Dom ved Eksekution, hvilken bør søges, inden den Høst, hvori Sikkerhed er givet, er bragt tilende, saafremt Kreditor ikke vil have tabt sin Fortrinsret. Dette er Plakatens Hovedbestemmelser.

I følge disse Bestemmelser forekommer det os, at enhver Planter, selv om han alt tilbøds har flige Laan hos Kolonialraadet, — private Laangivere have samme Fortrinsret som andre — vil kunne hjælpe sig, naar han som i Mar har en rig Høst, med mindre hans Forhold ikke staa til at oprette. Mulig bliver det kun ganske Enkelte, som ikke kunne komme ud over de forhaandenværende Banfeligheder ad den Bei, men Stifteretten eller eventuelt den ny Eier maa da indtræde i hans Rettigheder, saavel til Høsten som med Hensyn til Forholdet til Arbejdere. Disse saavel som Eieren have gjensidig igjennem de afsluttede Arbejdskontrakter foreløbig baade Rettigheder og Forpligtelser, der for Negernes Vedkommende sikkre dem baade Arbejde og Brød. Paa Grund af manglende Oplysninger kunne vi ikke vide, om en saadan Tingenes Stilling, hvis Kommunen ikke fjender andre Udøet, skulde medføre, at Staten som første Prioritetshaver kom til at overtage en eller anden Plantage. Vi vilde ikke anse dette for heldigt, skjøndt det selvfølgelig maatte være at foretrække for Bibeholdelsen af det nu atter i Forslag bragte Laansystem; men saafremt det skete, maatte Statskassen naturlig overtage de samme Forpligtelser lige over for Arbejderne som enhver anden Plantageeier i det bestaaende Kontraktforhold maa siges at have, iøvrigt efter nærmere Forhandling derom med Bevillingsmyndigheden.

Der foreligger ingen Oplysninger i saa Henseende, men det er sandsynligt, at der gives Borgere paa St. Croix, navnlig i Frederikssted, som ved Negeropstanden uforfkyldt have lidt Tab, de ikke uden Bistand kunne komme ud over. Efter Kolonialloven af 1863 er Kolonialraadet saadanne Forholds rette kommunale og finantzielle Værnething; der skjønnes ikke at være Grund til at betvivle Kommunens Evne og Villie til at afhjælpe den Trang, der fra denne Side kunde have Krav paa at afhjælpe.

Da der med Hensyn til Marsagerne til Opstanden har været saa megen Tale om Arbejderregulativerne, have vi udbedt os af Ministeriet „en Fremstilling af Regjeringens og Gouvernementets Forhold til Gjennemførelsen af Bestemmelserne i den sidste Paragraf i Lov af 25de Februar 1876, navnlig med Hensyn til Arbejderregulativerne“. Herved sigtes navnlig til den Bestemmelse, at Arbejderregulativerne skulle ophæves sene st 3 Mar efter, at Fællessufferloget er i Drift, hvori ligger dels en Hensyn til om at høre den fuldstændig inden dette Tidrum, dels en Paamindelse om i alt Fald at træffe saadanne Overgangsbestemmelser, som kunde sikkre en rolig Gjennemførelse af Reformen. Da Ministeriet endnu ikke har besvaret det ansøgte Spørgsmaal, foreligger der ikke for Udvalget nogen Oplysning om, hvor vidt der er gjort noget Skridt i den nævnte Retning.

Ligeledes har Udvalget paa Foranledning fra vor Side spurgt Ministeriet, „om der under betryggende Former er indhentet Forklaring ei blot af Hvide, men ogsaa af Deltagere i Oprøret over Marsagerne til og Tilbragelserne under Opstanden“. Derpaa har Ministeriet under 15de November svaret:

„at Ministeriet efter Indstilling ad telegrafisk Bei fra Gouvernementet allerede under 25de Oktober d. A. udvirkede allerhøieste Bemyndigelse for Gouvernøren til at udnævne en Kommission til Undersøgelse og Paadømmelse, under Appel til Højesteret, af Sager mod Deltagere i Urolighederne paa St. Croix i Oktober Maaned d. A., hvilken Bemyndigelse strax pr. Telegraf